

ding en was bestemd voor een commerciële carrière. Maar zijn hart ging uit naar het theater, waarin hij in 1775 debuteerde.

In 1810 was Bingley directeur van zijn eigen gezelschap, het Zuid-Hollandsch Tooneel, dat zowel Den Haag en Leiden als Rotterdam bespeelde. Hij was niet alleen een goed acteur, maar tevens een voortreffelijk leider. In de traditie van zijn leermeester Corver wist hij zijn groep tot een van de beste in het land te maken.

Ward Bingley en verscheidene van zijn spelers waren zeer Oranje-gezind en dus anti-Frans. Tijdens het koningschap van Lodewijk Napoleon kon het gezelschap nog tamelijk ongestoord doorwerken, maar in 1810 ontstond er een gespannen verhouding tussen de Franse autoriteiten en de Rotterdamse tonelisten. De commissaris van politie De Marivault voerde een strenge censuur in op de stukken die Bingley wilde vertonen. In de zaal zaten steeds politiebeambten, die met het tekstboek in de hand controleerden, of de acteurs geen ongeoorloofde toespelingen maakten op de bestaande toestanden.

De schouwburgcommissarissen kregen de gelegenheid zich hele helden te voelen, de beschermers van de nationale cultuur, toen de Franse overheid hen wilde 'dwingen om van het privilege dat zij aan Bingleij hebben gegeven, een gedeelte aan hem te ontnemen en aan den Franschen aftestaan. Kommissarissen hebben, welke bedreigingen men ook heeft gedaan, nimmer in dien onbillijken en onregtvaardigen eisch bewilligd en verklaard dat zij niet, dan door kracht van wapenen deze ontneming zouden gedoogen'⁶). Toen vervolgens Bingley zelf werd gedwongen een deel van zijn concessie aan de Franse toneelspelers af te staan, stelden de commissarissen hem gedeeltelijk schadeloos voor het geleden verlies.

Het jaar daarna had de Franse toneeldirecteur een 'Brevet weten bekomen, om in dit Departement te kunnen spelen, waar en wanneer hij het zoude goedvinden, ingevolge van die aan hem verleende magt, gaf hij aan Kommissarissen kennis, dat hij op de Zondagen op onzen Schouwburg zoude komen spelen; dan dit is door ons (de commissarissen) stellig geweigerd en ook altijd volgehouden'⁷). In het jaar 1811 nam de commissaris van politie de schouwburgcommissarissen het beheer af over de verhuringen en werd bovendien de huur verlaagd van éénvierde naar éénvijfde van de bruto ontvangst.

In november 1813 werden verscheidene van Bingley's acteurs gearresteerd, wegens demonstraties van Oranje-gezindheid op het podium. 'Reeds werd beraadslaagd over het vervangen van Bing-